

Jumala on evankeliumi

JUMALA ITSE ON LAHJA – MIETTEITÄ
JUMALAN RAKKAUDESTA

John Piper

Englanninkielinen alkuteos
God Is the Gospel
Copyright © 2005 by Desiring God Foundation

Alkuperäinen kustantaja
Crossway Books
A publishing ministry of Good News Publishers
1300 Crescent Street
Wheaton, Illinois 60187

Kustantaja
Agricola Teologinen Instituutti (www.ati.fi)
In lumine (www.en.inlumine.org)

Suomentanut
Merja Jauhiainen

Teoksessa olevat Raamatun lainaukset ovat Raamattu Kansalle
-yhdistyksen suomennoksesta vuodelta 2013.

ISBN 978-952-68147-2-8 (nid.)
ISBN 978-952-68147-3-5 (PDF)

Kansi: Daniel Foote
1. painos 2014

Kirjapaino: Saarijärven Offset

Abraham ja Molly Piperille
joiden yhteinen taival
soi säveliä
rakkauden parhaasta Lahjasta.

*Sinusta elämämme alkaa
ja sinuun se päättyy.
Silloin alamme elää.
Sinä olet elämien elämä.
Sinä olet sydänten sydän.
Sinä itse olet lahja jonka annat.*
acp

SISÄLLYS

Suosituksset	7
Esipuhe – Mikko Sivonen	11
Kiitokset	15
JOHDANTO: Maailma tarvitsee kipeimmin evankeliumin suurinta lahjaa, Jumalaa	17
LUKU 1	
Evankeliumi – julistaminen ja selittäminen	25
LUKU 2	
Evankeliumi – Raamatun näkemys sen merkityksestä	31
LUKU 3	
Evankeliumi – “Katsokaa, teidän Jumalanne!”	47
LUKU 4	
Evankeliumi – Kristuksen kirkkaus, Jumalan kuva	65
LUKU 5	
Evankeliumi – kirkkaudella vahvistettu, Pyhän Hengen sisäisesti todistama	83
LUKU 6	
Evankeliumi – Kristuksen kirkkaus evankelioinnissa, lähetystyössä ja pyhityksessä	93
LUKU 7	
Evankeliumi – Jumalan onnellisuuden kirkkaus	107

JUMALA ON EVANKELIUMI

LUKU 8	
Evankeliumi – Kristuksen kirkkaus Kristusta korottavan synnintunnon perustana	113
LUKU 9	
Evankeliumi – lahjana itse Jumala kaikissa hänen pelastavissa ja tuskallisissa lahjoissaan ja niiden yläpuolella	125
LUKU 10	
Evankeliumi – lahjana itse Jumala kaikissa hänen ihanissa lahjoissaan ja niiden yläpuolella	141
LUKU 11	
Evankeliumi – mikä pohjimmiltaan tekee siitä hyvän: kirkkauden näkeminen vai kirkkaana oleminen?	157
PÄÄTELMÄ: Jumala on evankeliumi – siispä uhratkaamme ja laulakaamme	175
Tietoa Desiring God -järjestöstä	190

SUOSITUKSET

Merkittävimpiin ns. uusiin kalvinisteihin lukeutuvan teologi John Piperin kirja *Jumala on evankeliumi* edustaa selkeän kirkasta reformoitua evankelista pelastusoppia. Tämän pelastusopin ytimessä on raamatullinen ymmärrys evankeliumista, hyvästä uutisesta Kristuksessa. Piperin kirja valaisee evankeliumin eri ulottuvuudet ja korostaa, että evankeliumin tärkein hyvä on Jumala itse. Kolmiyhteinen Jumala Kristuksessa on evankeliumin tärkein lahja. Tätä näkemystä Piper perustelee vankan raamatullisesti. Suosittelen lämpimästi Piperin teosta kaikille klassisen kristinuskon peruskontotuuksista kiinnostuneille.

Juha Ahvio, teologian tohtori

Raamatullisen Tutkimuksen Säätiön (RTS) tutkimusjohtaja

Helsingin yliopiston dogmatiikan dosentti

Olen harvoin lukenut yhtä Kristus-keskeistä kirjaa kuin John Piperin *Jumala on evankeliumi*. Sydämeni iloitsee aina, kun Kristus kuvataan yhä uudelleen silmiini eteen sekä ristiinnaulittuna että ylösnousseena. Juuri näin tekee John Piper kirjassaan. Muistuttaen lukijaansa siitä, ettei evankeliumin keskeisin asia ole ihmeet ja merkit, tai edes syntien anteeksisaaminen ja monet muut sen meille antamat kalliit lahjat, Piper vie meidät suoraan evankeliumin ytimeen julistaen: Jumala itse on sen paras ja kallein lahja! Ilman Häntä ja Hänestä erossa olemme menettäneet kaiken, mutta Kristuksen kanssa Jumalan luona meillä on kaikki, mitä sielumme kaipaa. Jumala itse on ihmisen suurin ilo.

Tätä kirjaa lukiessani huomasin usein nyökkäileväni ja monesti pääsi huuliltani painokas ”Amen!”. Siksi voin lämpimästi suositella: lue tämä kirja.

Markus Kirla

Perea – Kristilliset kirjat

Jumala on evankeliumi -kirjan kääntäminen suomeksi on tärkeä ja ajankohtainen teko aikana, jolloin erilaiset opin tuulet koettelevat maamme hengellistä kenttää.

JUMALA ON EVANKELIUMI

Aion hankkia tämän kirjan jokaiselle seurakuntamme vastuunkantajalle ja suosittelen samaa mahdollisemman monelle seurakunnan johtajalle.

Markus Lehtonen, pastori
Suhe-seurakunta

Elämme aikaa, jolloin epäselvyydet uskonasioista leviävät sumun tavoin kaikkialle. Mutta Jumala herättää myös opettajia, jotka viitoittavat tietä takaisin, evankeliumin kautta, Jumalan itsensä yhteyteen. Tätä yhteyttä varten meidät on kaikki luotu, tulemaan Isän luokse Jeesuksen Kristuksen kautta. Lue tämä John Piperin kirja, niin voit löytää tien takaisin kotiin.

Leif Nummela, päätoimittaja
Uusi Tie -lehti

John Piper on pitkäaikainen Betlehem Baptist Church -seurakunnan pastori Minneapoliksesta (jäänyt eläkkeelle 2013) ja kirjailija. Hänen kirjojaan ei ole aiemmin julkaistu Suomessa. John Piper oli yksi Lausannen konferenssin pääpuhujista vuonna 2010, ja hän on tunnettu ja suosittu evankelikaalinen puhuja Yhdysvalloissa. Hänen opetukseensa ja teologiaansa ovat vaikuttaneet Jonathan Edwards, C. S. Lewis ja Daniel Fuller. John Piper opiskeli Fullerin seminaarissa ja suoritti Uuden testamentin jatko-opinnot Münchenissä. Hänen kirjansa ovat syvällisiä ja rohkaisevia Kristus-keskeisyydessään.

Jari Portaankorva, pastori
Baptistikirkon johtaja

On ilo saada John Piperin laajasta tuotannosta ensimmäinen kirja suomeksi käännettynä. Rohkaisen lukemaan *Jumala on evankeliumi* -kirjan rukoillen ja mietiskellen, jotta evankeliumi voisi valloittaa koko elämäsi. Arvioi, pohdi ja ole vapaasti myös kirjoittajan kanssa eri mieltä, mutta älä tässä prosessissa hukkaa mahdollisuuttasi nähdä sydämen silmilläsi Kristuksen kasvoilta loistavaa Jumalan kirkkautta (2. Kor. 4:6). Rukoukseni on, että kirjaa lukiessasi Jumalasta voitulla suurin aarteesi ja loppumaton ilosi lähde.

Antti Ronkainen, pastori
Majakka-seurakunta

Minulle tuo suurta iloa kuulla, että *Jumala on evankeliumi* on saatavilla nyt suomen kielellä. Saakoon tämä kirja aikaan Jumala-keskeistä näkyä ja evankeliumin hedelmää suomalaisten keskuudessa.

Shaun Rossi, pastori, rehtori
United Community Church
Agricola Teologinen Instituutti

Suosituksset

Evankeliumin sanoma on kristinuskon ydin, se johdattaa meidät Jumalan luo. Surullista on, että tämä ydinsanoma on kuitenkin niin usein laiminlyöty, vääristetty, vesitetty tai muuten vain unohdettu. Siksi iloitsen, että tämä kirja on nyt julkaistu suomeksi, sillä John Piper auttaa johdattamaan meidät pois vääristyneestä ihmiskeskeisyydestä ja suuntaamaan katseemme kohti Jumalaa ja löytämään ilomme Kristuksen kirkkaudesta.

Miska Wilhelmsson, jumaluusopin opiskelija

The Master's Seminary, Kalifornia.

International Baptist Church (Tampere) -seurakunnan jäsen.

ESIPUHE

Yksi elämäni suurista nautinnoista on uida Toivakassa sijaitsevan leirikeskuksen luona olevan järven keskelle aurinkoisena kesäpäivänä, katsella ympärilläni avautuvaa hulppeaa maisemaa ja ajatella järven syvyyttä. Sydänkohtaus – ja olisin kuollut. Juuri noilla hetkillä tunnen itseni erittäin pieneksi... ja tyytyväiseksi.

Tämä tunne, jonka moni muukin ihminen on jakanut kanssani, oli se sitten Kilpisjärven Saanan huipulla, marjareissulla Kainuun metsien keskellä, tai ikkunasta avautuvaa näköalaa katsellessa, antaa osviittaa John Piperin kirjoittamasta totuudesta: *Jumala on evankeliumi*.

Piper näyttää kirjassaan, kuinka evankeliumi vapauttaa ylpeän ja itseään korostavan ihmisen (ihmisellä on taipumus korottaa itseään sekä omalla mahtavuudellaan että omalla huonoudellaan) katsomaan itsestä pois päin, nimittäin Jumalaan, jonka luokse pääsyn saa aikaan Jeesuksen Kristuksen ristintyö. Synnin suuri petos, missä luotu on ottanut luojan paikan, esiintyy kaikkialla, valitettavasti myös Suomessa. Piper johdattaa lukijansa Raamatun todistuksen pohjalta näkemään, että evankeliumin suurin aarre on kuitenkin Jumala itse, eivät hänen hyvät lahjansa.

Piper haastaa maallistuneessa maailmassa olevan taivaskäsityksen, joka on hiipinyt myös kristillisyyteen: taivas on hyvä paikka, koska näemme siellä edesmenneet rakkaamme. Piperin kirja muistuttaa lukijaa, että taivas on taivas, koska Jumala on läsnä ja hallitsee siellä.

Vahvasti loogista ajattelukykyä vaativassa kirjassaan Piper vetoaa ihmisen ajatteluun ja tunteeseen. Piperin motto – Jumala tulee ylistetyksi, kun löydämme tyytyväisyyden Hänessä – värittää myös tätä kirjaa. Piper pyrkii kaikissa kirjoissaan, niin myös tässä ensimmäisessä

JUMALA ON EVANKELIUMI

suomennoksessa, tukeutumaan kaikissa väitteissään Raamattuun. Hänen ajattelunsa on vahvasti teologista, eli ymmärrys Jumalasta on etusijalla käytännöllisyyteen verrattuna. Siitä huolimatta juuri oikea ajattelu saa aikaan muutosta myös käyttäytymisessä.

Kirja on syvällisen teologinen ja raamatullinen. Piperin kirjoituksista paistaa syvä raamatullinen oppineisuus ja vetoamus ymmärtämään asioita mielellä. Toisaalta muuttunut ymmärrys vaikuttaa väistämättä ihmisen tunteeseen ja käytökseen. Tällainen syvä raamatullinen perustus yhdistettynä hartaudelliseen mietiskelyyn on harvinainen aarre, ja se tekee tämän kirjan totuudesta opiskelun, mietiskelyn ja jakamisen arvoista. Piperin ajatuksia ovat muokanneet Raamatun tekstien lisäksi sellaiset kristityt ajattelijat kuin Jonathan Edwards ja C.S. Lewis.

Kuinka tämä kirja sopii suomalaiseen kristilliseen kontekstiin? Toisin kuin joskus luullaan, kaikki Amerikasta tuleva ei ole hyvää. Sen tähden rohkaisen lukijaa myös arvioimaan kaikkea lukemaansa Raamatun valossa. Piperin teksti sopii myös suomalaiselle yleisölle sen vahvan raamatullisuuden ja Kristus-keskeisyyden tähden. Vaikka hän on oppineena miehenä perehtynyt asiaan syvällisesti, tekstistä kuitenkin päällimmäisenä jää mieleen pastoraalinen lähestymistapa, joka johdattaa ihmisiä juomaan virvoittavasta evankeliumin lähteestä.

Suomalaisessa jälkikristillisessä kulttuurissa pidetään vielä joitakin kristillisiä tapoja hyveinä, mutta kolmiyhteinen Jumala ei ole ihmisille kaikkikytydyttävä aarre. Tämän kirjan totuus tarjoaa raittiin, oikeasevan, hiljentävän ja virvoittavan totuuden. Syntiset löytävät suurimman nautinnon Jumalassa Kristuksen sovitustyön ansiosta. Jumala on koko luomakunnan keskipiste – ei ihminen, eivät uskonnolliset rituaalit, eikä mikään muu hyväkään asia maailmassa.

Ylihengellisellä uskonnollisuudella on taipumus nostattaa Jumalan antamat lahjat, armolahjat, ihmeet, siunaukset tai parantumiset Jumalan itsensä ohi. Piper näyttää kirjassaan, että Jumala, jonka luokse Kristuksen kuolema ja ylösnousemus johdattaa syntisen, on koko elämämme aarre. Toisaalta uskonnollisuus voi vedota itsesäälistä rypevään ihmiseen, jolloin ihminen saa huomiota omasta itsesäälistään. Harmittavan usein olen huomannut, että ihmisten evankeliumikäsitteiden keskiössä

Esipuhe

on ihminen: ”No ainakin Jumala välittää minusta.” Piperin mukaan Jumala välittää syntisestä niin paljon, että kääntää tämän katseen itsestään luojaansa. Tämä on havahduttava ja virvoittava uutinen.

Ihmisille, joille oppi on kaikkein tärkeintä, Piperin kirja on mielenkiintoinen, intohimoa herättävä... ja nuhteleva. Oppi on selitystä Jumalasta. Oppien tarkoitus on näyttää ja selittää evankeliumin nyansseja, ei ottaa sen paikkaa.

John Piper on syvästi vaikuttanut omaan ymmärrykseeni. Hän on auttanut minua juurtumaan Raamattuun ja sieltä löytyvään hyvän ja oikeudenmukaisen Jumalan suvereeniin armoon syntisiä kohtaan, mikä tulee esille Kristuksen sovituskuolemassa ja ylösnousemuksessa. Hänen tekstinsä haastavat aina lukijaansa tarkastelemaan asioita Raamatun ja Jumalan näkökulmasta.

Suosittelen tätä kirjaa kaikille kristinuskosta kiinnostuneille. Kirjan sanoma tarvitaan kipeästi jälkikristillisessä Suomessa, jossa evankeliumin sanoma on himmentynyt ja ihmisten ymmärrys evankeliumista on hämärtynyt. Toivon, että tämä kirja saa laajan lukijakunnan ja että sen sanoma, *Jumala on evankeliumi*, saa hiljentää, valloittaa ja virvoittaa niin nuorien kuin vanhojenkin mielet ja sydämet.

Mikko Sivonen

KIITOKSET

Ensimmäiseksi sanon Jeesukselle: ”Minä kiitän sinua siitä, että vastasit minulle ja tulit minulle pelastukseksi... Minä katselin sinua pyhäkössä nähdäkseni voimasi ja kunniasi. Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä; minun huuleni ylistävät sinua” (Ps. 118:21; 63:3–4).

Toiseksi haluan kiittää Noëlia ja Talithaa siitä, että rakastitte minua, vaikka katosin päiväkausiksi työhuoneeseeni kirjoittamaan. Kiitos, että elätte evankeliumia todeksi kanssani.

Kolmanneksi, kiitokset rukousryhmälleni päivittäisistä esirukouksistanne ja taistelustanne puolestani Saatanaa ja syntiä ja sairautta ja sabotaasia vastaan. Armossaan Jumala vastasi rukouksiinne.

Neljänneksi, kiitokset Bethlehem Baptist Church -seurakunnan työntekijöille ja vanhimmistolle kirjoituslomasta ja uhrauksista, joita teette levittääksenne näkyä Jumalan ylivertaisuudesta kaikessa, erityisesti evankeliumissa. Viidenneksi, kiitokset Desiring God -järjestön Justin Taylorille ja Carol Steinbachille teologisesta terävöittämisestä, viisaasta toimittamisesta ja hilpeydestä tylsän työn keskellä (hakemistojen kokoamisesta [Suom. huom. Hakemistot jätetty pois suomenkielisestä laitoksesta]), ja ennen kaikkea hedelmällisestä työtoveruudesta sen totuuden julistamisessa, että kirkastamme Jumalaa eniten silloin, kun olemme kaikkein tyytyväisimpiä Hänessä.

Lopuksi kiitokset Jonathan Edwardsille ja John Owenille, joiden näky Kristuksen kirkkaudesta on ollut sielulleni hengellisen valon ja elämän lähde.

*Kärsihän Kristuskin kerran syntien tähden,
vanhurskas väärintekijöiden puolesta,
johdattaakseen teidät Jumalan luo.*

1. PIET. 3:18

JOHDANTO:

MAAILMA TARVIKSEE KIPEIMMIN EVANKELIUMIN SUURINTA LAHJAA, JUMALAA

Nykyään – niin kuin joka sukupolven aikana – on uskomatonta nähdä, kuinka Jumalaa ei enää pidetä Jumalan rakkauden kaiken tyydyttävänä lahjana. On uskomatonta, miten harvoin evankeliumin suurimpana lahjana julistetaan itse Jumalaa. Raamattu kuitenkin opettaa, että Jumalan rakkauden paras ja perimmäinen lahja on Jumalan ihanuudesta nauttiminen. ”Yhtä olen pyytänyt Herralta, sitä minä etsin, että saisin asua Herran huoneessa kaikki elämäni päivät, katsella Herran ihanuutta ja mietiskellä hänen temppelissään” (Ps. 27:4). Evankeliumin paras ja perimmäinen lahja on, että saamme omaksemme Kristuksen. ”Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voitaisin omakseni Kristuksen” (Fil. 3:8). Jumalan rakkauden ääretön lahja evankeliumin kautta on, että saamme nauttia Kristuksen kirkkaudesta ikuisesti.

Tämän sijasta olemme tehneet Jumalan rakkaudesta ja Kristuksen evankeliumista hurskaan tukipilarin mieltymyksellemme toisarvoisiin asioihin, varsinkin halullemme saada kehuja ja huomiota. Raamatullisen Jumala-keskeisyyden – ja evankeliumin mukaisuuden – koetinkivi on tämä: tunnetko olevasi rakastetumpi siksi, että Jumala on haltioissaan sinusta, vai siksi, että hänen Poikansa ansiosta sinun on mahdollista elää ikuisesti hänestä haltioituneena? Oletko onnellinen siksi, että

JUMALA ON EVANKELIUMI

näet Kristuksen ristin osoituksena omasta arvostasi, vai siksi, että ristin ansiosta saat iloita Jumalan arvosta ikuisesti? Onko Jumalan kirkkaus Kristuksessa onnesi perusta?

Eedenin puutarhan ensimmäisestä synnistä aina suuren valkoisen valtaistuimen viimeiseen tuomioon asti ihmiset ovat pitäneet ja pitävät Jumalan rakkautta lahjana, johon sisältyy kaikki muu paitsi itse Jumala. Jumalan rakkaudesta kumpuaa todellakin lukemattomia lahjoja. Kristuksen evankeliumi julistaa uutista, että hän on kuolemallaan ostanut lukemattomia siunauksia morsiamelleen. Mikään näistä lahjoista ei kuitenkaan johda lopulliseen iloon, jos ne eivät ensin johda Jumalan luokse. Ja yhdestäkään evankeliumin siunauksesta ei pääse nauttimaan se, jolle evankeliumin suurin lahja ei ole itse Herra.

KANNUSTAAKO JUMALALLINEN RAKKAUS ITSEIHAILUUN?

On surullista, että kulttuuriimme ja seurakuntiamme on pesiytynyt täysin ihmiskeskeinen näkemys rakkaudesta. Jo taaperoikäisille opetamme itsensä rakastetuksi tuntemisen tarkoittavan sitä, että tuntee olevansa toisten haltioituneen huomion kohteena. Olemme rakentaneet kokonaisia kasvatusfilosofioita tämän rakkauden näkemyksen ympärille – opetussuunnitelmia, vanhemmuuden taitoja, motivointikeinoja, hoitomalleja ja myyntitaktiikoita. Useimmat nykyajan ihmiset osaavat tuskin kuvitellakaan muuta näkemystä itsensä rakastetuksi tuntemisesta kuin sen, että muut ovat heistä haltioissaan. Jos et ole tohkeissasi minusta, et rakasta minua.

Tämän rakkauden määritelmän soveltaminen Jumalaan kuitenkin vähentää hänen arvoaan, kyseenalaistaa hänen hyvyytensä ja riistää meiltä todellisen tyydytyksen. Jos itse Jumalasta nauttiminen ei ole rakkauden perimmäinen ja paras lahja, silloin Jumala ei ole kallein aarre, hänen uhrautumisensa ei ole suurinta armoa, evankeliumi ei ole hyvä uutinen siitä, että syntiset saavat iloita Luojastaan, Kristus ei kärsinyt tuodakseen meidät Jumalan luokse, ja sielumme pitää etsiä tyydytystä jostain muualta kuin hänestä.

Tämä Jumalan rakkauden vääristäminen tueksi itseihailulle on hienovaraista. Se pujahtaa kaikkein uskonnollisimpiinkin toimiimme. Väi-

Johdanto: Maailma tarvitsee kipeimmin evankeliumin suurinta lahjaa, Jumalaa

tämme kiittävämmä Jumalaa hänen rakkaudestaan meitä kohtaan. Mutta jos hänen rakkautensa meitä kohtaan on pohjimmiltaan sitä, että hän on haltioissaan meistä, kuka oikeastaan saa kiitoksen? Olemme näköjään valmiita olemaan Jumala-keskeisiä, kunhan vain Jumala on ihmis-keskeinen. Olemme valmiita ylpeilemään rististä, kunhan risti on todiste omasta arvostamme. Kuka todellisuudessa *on* ilomme ja ylpeytemme?¹

MAHTAVA MINÄ VAI MAHTAVA SUURENMOISUUS?

On kohtalokas virhe uskoa, että halu olla onnellinen tarkoittaa halua tulla muiden haltioituneen huomion kohteeksi. Tuntuu todella hyvältä saada myönteistä palautetta ja vahvistusta omalle identiteetille. Pohjimmiltaan hyvänolontunne perustuu kuitenkin oman minän arvoon, ei Jumalan arvoon. Tämä tie onnellisuuteen on harhakuvitelma. Siitä on olemassa vihjeitäkin. Joka ainoassa ihmissydämessä on vihjeitä tästä jo ennen kääntymistä Kristuksen puoleen. Yksi vihjeistä on, että kukaan ei lähde Grand Canyoniin tai Alpeille parantaakseen itsetuntoaan. Ei valtavien syvänteiden tai uljaiden korkeuksien äärelle sen vuoksi mennä. Silti matkustamme noihin paikkoihin ja iloitsemme niistä. Miten tämä on mahdollista, jos positiivisen huomion kohteena oleminen on terveytemme ja onnellisuutemme keskipiste? Vastaus on, että se ei olekaan keskipiste. Ihmeellisinä valaistumisen hetkinä sydämemme todistaa meille: sielun terveys ja syvä onni eivät synny mahtavan minän vaan mahtavan suurenmoisuuden katselemisesta.

¹ Käsittelen oikeanlaista iloitsemista Jumalan lahjoista, myös ihmisistä, luvussa 10. Mietitään tässä vaiheessa esimerkiksi sitä, että kun Paavali sanoo: ”Kuka on meidän toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksensa, ellette te?” (1. Tess. 2:19), on silti kysyttävä, mikä on hänen ilonsa perimmäinen lähde tai perusta tai päämäärä? On toki kiistatonta, että ihmiset tuottavat meille iloa. On toki kiistatonta, että puhdas omatunto on meille ilon lähde (Room. 14:22). Kysymys onkin, miten tämä ilo liittyy Jumalaan? Ovatko kaikki nämä asiat ilon aiheita, koska ne näyttävät meille lisää Jumalasta tai vievät meitä lähemmäksi häntä? Vai onko hän ilo, koska hän antaa kyseiset asiat meille?

EVANKELIUMIN SUURIN, PARAS, PERIMMÄINEN JA RATKaiseva HYVÄ

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi paljastaa, mitä tuo suurenmoisuus on. Paavalin sanoin se on ”valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva” (2. Kor. 4:4). Kaksi jaetta myöhemmin hän puhuu Jumalan kirkkaudesta, joka loistaa Kristuksen kasvoilta (2. Kor. 4:6).

Kun sanon, että *Jumala on evankeliumi*, tarkoitan sitä, että evankeliumin suurin, paras, perimmäinen, ratkaiseva hyvä, jota ilman muutaakaan lahjat eivät olisi hyviä, on Kristuksen kasvoilta loistava Jumalan kirkkaus, joka on ilmestynyt ikuisiksi iloksemme. Jumalan pelastava rakkaus on sitä, että Jumala sitoutuu tekemään kaiken mitä tarvitaan, jotta lumoutuisimme siitä, mikä tyydyttää syvimmin ja kestävimmin, nimittäin hänestä itsestään. Koska olemme syntisiä, eikä meillä ole oikeutta eikä halua lumoutua Jumalasta, Jumalan rakkaus laati pelastussuunnitelman hankkiakseen oikeuden ja synnyttääkseen halun. Suurin osoitus Jumalan rakkaudesta oli hänen Poikansa lähettäminen kuolemaan syntiemme takia ja nousemaan kuolleista, niin että syntiset saisivat oikeuden lähestyä Jumalaa ja saisivat nauttia hänen läsnäolostaan ikuisesti.

Jotta kristillinen evankeliumi olisi hyvä uutinen, sen pitää antaa täysin tyydyttävä ja ikuinen lahja, jonka ansiottomat syntiset saavat ottaa vastaan ja josta he voivat iloita. Jotta näin olisi, lahjassa pitää olla kolme asiaa. Ensinnäkin, lahja pitää ostaa Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan verellä ja vanhurskaudella. Syntimme on sovitettava ja Jumalan viha meitä kohtaan poistettava, ja Kristuksen vanhurskaus on luettava meidän hyväksemme. Toiseksi, lahjan on oltava ilmainen ja ansaitsematon. Hyviä uutisia ei olisi, jos meidän pitäisi ansaita evankeliumin lahja. Kolmanneksi, lahjan on oltava itse Jumala, ennen kaikkia muita hänen lahjojaan.

Tämä kirja ymmärretään väärin, jos sen katsotaan vähättelevän taistelua raamatullisen käsityksen puolesta pohdittaessa *tapoja ja keinoja*, joita Jumala on käyttänyt pelastuksen aikaansaamiseksi ja toteuttami-

Johdanto: Maailma tarvitsee kipeimmin evankeliumin suurinta lahjaa, Jumalaa

seksi.² Tämä kirja keskittyy evankeliumin perimmäisen päämäärän äärettömään arvoon, ja tämän seikan pitäisi pikemminkin lisätä kuin vähentää sitoutumistamme olla vaarantamatta niitä mahtavia evankeliumin keinoja, joita Jumala käytti antaakseen tämän kaiken meille.

Evankeliumi on hyvä uutinen lopullisesta ja täydellisestä ilosta, jolloin saamme nauttia Kristuksen kasvoilta loistavasta Jumalan kirkkaudesta. Se että tämä ilo piti ostaa syntisille Kristuksen kuolemalla, saa hänen kirkkautensa loistamaan sitäkin kirkkaammin. Ja se, että kyseessä on ilmainen ja ansaitsematon lahja, saa sen loistamaan aina vain kirkkaammin. Jeesuksen lahjasta maksama hinta ja lahjan saatavuus ilman omia ansioita eivät ole itse lahja. Lahja on itse Kristus Jumalan kirkkaana kuvana – ja hänestä saamme nauttia ikuisesti.

OLISITKO ONNELLINEN TAIVAASSA, JOS KRISTUS EI OLISI SIELLÄ?

Ratkaiseva kysymys sukupolvellemme – ja jokaiselle sukupolvelle – on tämä: jos saisit taivaan, jossa ei olisi sairautta, ja siellä olisivat kaikki ystäväsi, saisit syödä kaikkia lempiruokiasi ja nauttia mieluisimmista vapaa-ajan harrastuksistasi, ja siellä olisi kaikki mahdollinen luonnon kauneus ja kaikki koskaan kokemasi fyysiset nautinnot, eikä lainkaan ihmisten välisiä ristiriitoja tai luonnonkatastrofeja, voisitko olla tyytyväinen taivaaseen, jos Kristus ei olisi siellä?

Kysymys kristillisille johtajille puolestaan kuuluu: saarnaammeko ja opetammeko ja johdamme niin, että ihmiset ovat valmiita kuulemaan tuon kysymyksen ja vastaamaan siihen ponnekkaasti ”en”? Mikä

² Toinen tapa sanoa tämä on, että *kaikki* John Murrayn klassisessa väitteessä teoksessa *Redemption – Accomplished and Applied* (Grand Rapids, Michigan. Eerdmans 1955) on ratkaisevaa, ei vain päätösosuus ”kirkastumisesta”. Näkemyksemme sovituksen tarpeellisuudesta, luonteesta, täydellisyydestä ja laajuudesta, samoin kuin näkemyksemme kutsumisesta, uudestisyntymisestä, uskosta, parannuksenteosta, vanhurskauttamisesta, lapseksi ottamisesta, pyhityksestä, kestävyyydestä ja yhteydestä Kristukseen ovat ratkaisevia. Mitään tässä kirjassa sanomaani ei pidä tulkita näiden keskeisten Raamatun totuuksien vähättelyksi. Pikemminkin toivon, että päämäärän kallisarvoisuus (itse Jumalan näkeminen ja hänestä iloitseminen) saisi meidät valppaammin vaalimaan käytettävien välineiden totuutta.

JUMALA ON EVANKELIUMI

on käsityksemme evankeliumista ja Jumalan rakkaudesta? Olemmeko omaksuneet maailman näkemyksen, jossa Jumala ei rakkaudessaan lahjoita itseään vaan peilin, josta voimme tyytyväisenä katsella näkemäämme? Olemmeko esittäneet evankeliumin siten, että Kristuksen kasvoilta loistava Jumalan kirkkauden lahja on aivan marginaalinen asia, ei keskeinen ja perustava? Jos näin on, rukoukseni on, että Jumala voisi käyttää tätä kirjaa herättääkseen meidät huomaamaan, kuinka äärimmäisen arvokasta ja tärkeää on ”valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva”. Rukoilen, että itse kunkin palvelutyössä olisi keskeisellä sijalla sama asia kuin John Owenilla, 1600-luvun merkittävällä puritaanilla. Richard Daniels sanoi hänestä:

Yksi aihe on niin tärkeä John Owenille, niin usein ja niin laajasti hän siitä kirjoittaa, että mielestäni sitä voisi jopa kutsua Owenin teologian ytimeksi – – nimittäin oppi siitä, että evankeliumissa me katselemme, Kristuksen antaman Pyhän Hengen kautta, Jumalan kirkkautta, joka ”loistaa Kristuksen kasvoilta”, ja siten muutumme hänen kuvansa kaltaisiksi.³

VALMISTAMMEKO IHMISIÄ TAIVASTA VARTEN?

Voimmeko tosiaan sanoa, että seurakuntalaisiamme valmistetaan taivaaseen, jossa Kristus itse, eivät hänen lahjansa, on tärkein ilon aihe? Ja jos seurakuntalaiset eivät ole valmiita tähän, ovatko he ylipäänsä menossa sinne?

Eikö taivaaseen vievä usko ole esimakua Kristuksen hääateriasta? J. C. Ryle piti kerran saarnan nimeltä ”Kristus on kaikki”, joka perustui Kolossalaiskirjeeseen (3:11). Siinä hän sanoi:

Voi kuinka huonosti sopivat taivaaseen ne monet, jotka sanovat kuoltuaan ”menevänsä taivaaseen”, kun heillä ei selvästikään ole pelastavaa uskoa eikä todellista Kristuksen tuntemista. Et anna Kristukselle kunnia täällä. Et ole yhteydessä Häneen. Et rakasta Häntä. Oi, mitä tekisit taivaassa? Et kuuluisi sinne. Sen ilot eivät sinua ilahduttaisi. Sen onni olisi onnea, josta et pääsisi osalliseksi. Sen toimet olisivat sydämellesi

³ Richard Daniels: *The Christology of John Owen* (Grand Rapids, Michigan. Reformation Heritage Books 2004), 92.

Johdanto: Maailma tarvitsee kipeimmin evankeliumin suurinta lahjaa, Jumalaa

uuvuttava taakka. Voi, tee parannus ja muutu, ennen kuin on liian myöhäistä!⁴

Mikään ei tee ihmisestä hyödyllisempää maan päällä kuin se, että hän on valmiimpi taivasta varten. Tämä on totta, koska valmius taivasta varten tarkoittaa iloitsemista Herran Jeesuksen katselemisesta, ja Herran kirkkauden katseleminen tarkoittaa muuttumista hänen kaltaisekseen (2. Kor. 3:18). Mikään ei siunaisi tätä maailmaa enemmän kuin se, että useammat ihmiset olisivat Kristuksen kaltaisia. Sillä Kristuksen kaltaisuudessa maailma voisi nähdä Kristuksen.

MITÄ MAAILMA TARVITSEE ENITEN

Kun iloitsemme Kristuksen evankeliumista ja Jumalan rakkaudesta ja pidämme esillä pelastuksen lahjaa, tehkäämme se niin, että ihmiset näkevät sen kautta itse Jumalan. Saakoot ne, jotka kuulevat evankeliumin meiltä, tietää pelastuksen olevan verellä ostettu lahja nähdä Kristuksen kirkkaus ja nauttia siitä. Uskokoot he sen ja sanokoot: ”Kristus on kaikki!” Tai psalminkirjoittajan sanoin: ”Ne, jotka rakastavat valmistamaasi pelastusta, sanokoot aina: ’Jumala on suuri!’” (Ps. 70:5). Ei siis pääasiassa ”pelastus on suuri”, vaan ”Jumala on suuri!”

Sanokoon Jeesuksen Kristuksen seurakunta yhä painokkaammin: ”Herra, sinä olet minun perintöosani ja maljaosani” (Ps. 16:5). ”Niin kuin peura kaipaa vesipuroille, niin minun sieluni kaipaa sinua, Jumala. Minun sieluni janoaa Jumalaa, elävää Jumalaa” (Ps. 42:2–3). ”Haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiistamme ja kotiin Herran luo” (2. Kor. 5:8). ”Haluaisin lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi” (Fil. 1:23).

Maailma tarvitsee kipeästi sitä, että se saisi nähdä Kristuksen arvon Jumalalle täysin antautuneiden ihmisten teoissa ja sanoissa. Näin tapahtuu, kun seurakunta havahtuu huomaamaan sen totuuden, että Jumalan pelastavassa rakkaudessa Jumala lahjoittaa itsensä ja että Jumala itse on evankeliumi.

⁴ J. C. Ryle saarnassaan ”Christ is All”, perustana Kol. 3:11. *Holiness: Its Nature, Hindrances, Difficulties, and Roots* (1877; uusintapainos 2001, Moscow, Idaho. Charles Nolan Publishers), 384.

*Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille hyvän sanoman
suuresta ilosta, joka on tuleva kaikelle kansalle.
Teille on tänään Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja,
joka on Kristus, Herra.*

LUUK. 2:10–11

*Veljet, minä palautan mieleenne evankeliumin – –
Ennen kaikkea annoin teille tiedoksi sen minkä myös itse
olin saanut: Kristus kuoli meidän syntiemme tähden
Kirjoitusten mukaan, hänet haudattiin ja hänet herätettiin
kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan.*

1. KOR. 15:1–4

1

EVANKELIUMI – JULISTAMINEN JA SELITTÄMINEN

Rukoukseni on, että tämän kirjan vaikutuksesta Jeesuksen Kristuksen evankeliumia julistetaan kaikin tavoin koko mahtavassa täyteydessään koko maailmalle. Juuri näinhän tekee henkilö, joka on kuullut hyvän uutisen. Hän kertoo sen muille. Ja *evankeliumi* tarkoittaa hyvää uutista. Hyvä uutinen on tarkoitettu julistettavaksi – tai kuulutettavaksi, siihen tapaan kuin entisajan airuet tekivät.

Kuulkaa kaikki! Kaikki kapinalliset, kumoukselliset, toisinajattelijat ja kuningasta vastaan protestoivat! Kuulkaa kuninkaallinen määräys! Suuri tilinteon päivä lähestyy, oikeuden ja koston päivä. Mutta kuulkaa tätä, kaikki kuninkaan valtakunnan asukkaat! Täten julistetaan armahdus hallitsijanne armollisella päätöksellä. Hinta on maksettu. Kaikki velat voi saada anteeksi. Kaikki kapinointi annetaan anteeksi. Kaikki häpeälliset teot pyyhitään pois. Tarjous kuuluu aivan kaikille. Laskekaa käsistänne kapinan aseet, polvistukaa alistumisen merkiksi, ottakaa vastaan kuninkaan armahdus majesteetin rakkauden lahjana, vannokaa uskollisuutta hallitsijallenne ja nouskaa pystyyn vapaina ja onnellisina kuninkaan alamaisina.

UUTISIA! UUTISIA! UUTISIA!

Uuden testamentin sana evankeliumi (εὐαγγέλιον) koostuu etuliitteestä, joka tarkoittaa hyvää tai iloista, ja kantasanaa, joka tarkoittaa viestiä